

BILI SMO V LAJKOVCU

Za čvrstejšje bratske stike

Ob letošnjem obisku v pobratenem Lajkovcu bomo zabeležili tri zanimivosti iz srečanja s krajanji, šolarji in predstavniki družbenopolitičnih organizacij in skupnosti naše bratske občine.

Po slavnostni seji občinske skupščine v počastitev na 17. september 1944. leta, ko je bil osvobojen Lajkovac in na kateri so člani delegacije naše občine (France Martinec, Peter Vrhunc, Janez Čebulj, Mira Svete, Janez Rešek, Joško Vučemilo, Stane Jesenovec, Matija Kerekeš) podarili domačinom umetniško sliko, smo se podali v novo središče Lajkovca, kjer smo bili priča otvoritvi centra usmerjenega izobraževanja »17. september« Lajkovac.

Mladi iz Lajkovca in okoliških krajev in občin so morali dosedaj odhajati na šolanje v druge večje kraje Srbije. To je največkrat pomenilo tudi odliv mladih izobraževalcev v središča in še nadaljnje izčrpavanje tega manj razvitega območja. Zato je skupščina občine Lajkovac 9. junija 1978. leta sprejela odlok o izgradnji centra usmerjenega izobraževanja. V njem sedaj vsrkava nova spoznanja 534 dijakov in dijakinj v 17 oddelkih. Usposablja se za osem različnih poklicev. Šolska zgradba je sodobno zasnovana in ima na 3.300 kvadratnih metrih površine, 14 učilnic, dva kabineta, dve delavnici, čitalnico, knjižnico, prostore za delo prosvetnih delavcev ter telovadnico. Gradnja objekta je veljala 45 milijonov dinarjev, dobrih deset milijonov pa bo potrebnih še za ureditev okolice

in nakup opreme, njegovi absolventi pa so porok, da bo imelo gospodarstvo v Lajkovcu poslej dovolj mladih strokovnjakov ter, da bo lahko vstopilo v pospešen razvoj.

Dober dan, Mihajlo!

V navadi je, da vsako leto spoznajo člani naše delegacije eno od krajevnih skupnosti občine Lajkovac. Tokrat so nas popeljali v KS Bajovac.

Na 1845 ha krajevne skupnosti razvija svojo življenjsko in delovno pot 960 prebivalcev. Redki naseljenosti botruje predvsem pomanjkanje vodotokov ter izjemno močno odseljevanje. Že nekaj let beležijo na šoli močan padec učencev. Tudi do 40 letno. Tako ima sedaj lepo urejena šola 172 učencev in učenk v devetih oddelkih.

Iz statistike krajevne skupnosti je morda zanimivo še to, da imajo vaščani 120 televizijskih aparatov, pri vseh hišah pa poje radio, 40 avtomobilov, ter 50 traktorjev. Razvoj pa močno ovira slaba elektrika, makadamske ceste ter pomanjkanje vode. Ker pa je to pretežno kmetijsko območje, so nas gostitelji popeljali k kmetu Mihajlu, napredno usmerjenemu tržnemu pridelovalcu.

Na kmetiji živijo ob 45 letnem Mihajlu še 76 letni oče Bogoljub, žena Vika, sin Zoran (študent agronomske fakultete) ter hčerka Biljana. Če najprej spoznamo poljedeljsko-živilnorske značilnosti kmeti-

je, naj navedemo, da ob silažni koruzi pridelujejo tudi pšenico imajo pa tudi znatno površino travnikov. Njihov cilj je, za živino pridelati vso krmo doma. Pšenice so letos oddali kmetijski zadrugi 60 centov in zanj dobili 40 tisoč dinarjev. Krmo in koruzo uporabijo doma za vzrejo trinajstih pitancev, petih krav, nekaj paršičev ter okrog tri tisoč piščancev na leto. Kot je za takojšnje območje značilno, imajo tudi na Mihajlovi kmetiji precej ovac.

Kam oddajajo oziroma prodajajo živino in mlečne izdelke? Sprotni zaslužek jim daje redna prodaja na beograjski tržnici. Tja odhajajo enkrat do dvakrat na teden (65 oziroma 75 km je do Beograda). Iz mleka naredijo skuto oziroma mehki sir (60, do 70 din kg) tedensko peljejo v Beograd tudi po 250 do 300 kg domačih piščancev. Mihajlo ob tem dodaja, da kupca v Beogradu ne zanima cena, ampak hoče imeti domače, kakovostno meso. Če bi imel dovolj zemlje, bi se odločil še za

Z osrednje proslave

OBČINSKI SVET ZS O ZDRUŽENI PREHRANI

Čakanje na tovarno pripravljene hrane

Leta 1978 je prejelo tople obroke med delom 58,7 odstotka zaposlenih, lani pa 47,7 odstotka. Ostali so prejeli vrednostne bone. Prvo leto je dal občinski svet soglasje za 4377 delavcev (cca 25 odstotkov), naslednje leto pa za 1820 delavcev (cca 9 odstotkov). Večino delavcev pa prejema vrednostne bone brez soglasja občinskega sveta zveze sindikatov.

To je prva ugotovitev. Ob njej je

pomembnejša ta, da v občini za potrebe celodnevne prehranjevanja delavcev nimamo ustreznega obrata družbene prehrane odprtega tipa za prehranjevanje delavcev in njihovih družinskih članov.

Nekoliko boljše je stanje pri delavcih, ki živijo v samskih domovih (SGP Grosuplje, Hoja, TTL...), kjer imajo zadovoljivo urejeno celodnevno prehrano.

Ker je bila prav prehrana delavcev tudi ena od pomembnih nalog, ki so jih sprejeli sindikalni delavci na minulem kongresu, je razumljivo, da naj bi OO ZS še v naprej vztrajale v svojih središčih za izboljševanje oskrbe s toplimi obroki, za zmanjševanje števila vrednostnih bonov ter za nudenje kakovostne hrane. K temu naj bi pripomogla tudi tovarna pripravljene in polpripravljene hrane pri HP Kolinska. Žal so bila stališča članov sveta bolj odklonilna kot pritrdilna pri problematiki združevanja sredstev za to tovarno. Kljub temu, pa je svet sprejel sklep, naj se nadaljuje s podpisovanjem samoupravnih sporazumov o združevanju sredstev za izgradnjo te tovarne in omogoči vsem delovnim ljudem, da bi jim bila čimprej na voljo okusna in zadostna hrana iz te tovarne.

STANE JESENOVEC

zelenjadarstvo. Precejšen denar pa mu navržejo tudi odojki, ter slive, ki jih prodajajo zadrugi. Letos se jih je nabralo 50 centov, zanje pa je odbil 25 tisoč dinarjev.

Da Mihajlovi verjamejo v boljšo prihodnost kmetijstva, potrjujejo tri njihova ravnanja: nova stanovanjska zgradba, usmeritev sina na agronomske fakulteto ter sprotna prodaja vseh kmetijskih pridelkov. Zato se Mihajlo vsak večer zakoplje v kmetijske knjige, revije in časopise, nekajkrat na leto se poda na kmetijske sejme, da bi bil vedno na tekočem z vsemi novostmi v pridelovanju in shranjevanju pridelkov in živil.

Pridite za več dni

Bogdana, Matej, Brane, Violeta, Lilja, Tanja, Darja, Jure, Bojan, Miha z osnovne šole Bičevje so bili dva dni gostje Biljane, Svetlane, Slavice, Nadice, Lilje, Saša, Nikole, Zorana, Predraga, Mirka z lajkovške osnovne šole. Oboji so bili poslanci prijateljstva med osnovnošolci pobratenih občin. Zato so želeli s svojimi učiteljicami in starši ter sosedi gostiljev vsrkati kar največ zgodovinskega znanja o tem območju Srbije, prešteti današnje življenjske pogoje mladih in odraslih ter spoznati njihove jutrišnje načrte.

Bogdana Blagović in Matej Recer z bičevske osnovne šole sta opozorila na prisrčen sprejem med domačini, na njihovo prizadevanje, da bi jim odkrili prav vse zanimivosti tamkajšnjega življenja ter na srečanje z vrstniki, iz katerih sta izluščila spoznanje, da po svojih navadah, znanjih in obnašanjih žive prav tako kot mladi Ljubljančani. Slavica Žujović z osnovne šole »Mile Duljevič« v Lajkovcu pa je v imenu svojih sošolcev izrekla željo, naj bi se mladi srečevali za več dni, bodisi v naši občini, bodisi v Lajkovcu. Navdušena je tudi nad ponudbo, da bi prihajali mladi iz Lajkovca na letovanja v Pacug.

Pa še dve ponudbi sta bili izrečeni v Lajkovcu. Borci želijo, da bi njihovi soborci iz Lajkovca preživljali počitniške dni v Banjolah, naši lovci pa so bili povabljeni na slovesnosti ob 50-letnici obstoja tamkajšnjega lovskega društva.

STANE JESENOVEC